

פרופ' גד טודסקי נולד באיטליה בשנת 1907. הוא למד משפטים באוניברסיטה של רומא, ובשנת 1928 הוענק לו התואר דוקטור למשפטים. מ-1930 עד 1936 שימש מרצה למשפטים בכמה אוניברסיטאות באיטליה. בשנת 1936 מונה פרופסור למשפט אזרחי באוניברסיטה של סיינה. תפקיד זה מילא עד 1939, השנה שבה פוטר בשל חוקי הגזע שהונהגו באיטליה. בשנה זו עלה ארצה, ומ-1941 עד 1949 היה חבר-מחקר במשפט אזרחי ובתורת המשפט באוניברסיטה העברית בירושלים. בשנת 1949 מונה לדרגת פרופסור מן המניין. בשנת 1976 יצא לגמלאות.

עוד באיטליה קנה לו שם בזכות מחקריו במדע המשפט, והספרים שפרסם בתחום דיני משפחה זכו למהדורות רבות. הוא כתב מאות מאמרים בכל תחומי המשפט האזרחי וזים מחקרים בסוציולוגיה של המשפט. לאחר שהשתקע בארץ התמסר לחקר המשפט האזרחי המקומי, תחילה של ארץ ישראל ואחר כך של מדינת ישראל. מחקריו בשטח זה קידמו את המחקר המדעי בבעיות המשפט האזרחי בארץ, ופרשנותו השפיעה על הטכניקות בחקיקת חוקים מרכזיים בתחום המשפט הפרטי. דרכו התקבלה במשרד המשפטים ורעיונותיו עיצבו את המשפט הישראלי. פירושים שכתב בתחום המשפט הפרטי משמשים עד היום בסיס למשפט זה. פרופ' טודסקי דגל בחוסר תלות של מערכת המשפט הישראלית בשיטה האנגלית, משום שהבין שעצמאות המשפט הישראלי תיתכן רק אם יהיו פירושים של החוקים הישראלים החדישים בשפה העברית. לשם כך יזם את "הפירוש לחוקי החוזים" ואת "הפירוש לדיני הנזיקין". הוא אף תרם רבות לתהליך "ועדת הקודיפיקציה".

בשנת 1954 הוענק לפרופ' טודסקי פרס ישראל למשפט על ספרו "מחקרים במשפט ארצנו", ובשנת 1961 נבחר לחבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים. היה נציגה הקבוע של ישראל במוסד הבין-לאומי לאיחוד המשפט הפרטי ויו"ר הוועד הישראלי להכנת הוועידות של האקדמיה הבינלאומית למשפט השוואתי.

פרופ' טודסקי סירב לקבל מינוי לשופט בית המשפט העליון. במכתב התשובה לשר המשפטים על ההצעה למינוי זה נימק את סירובו ברצונו להקדיש את כל חייו להוראת המשפט ולמחקרו. הוא טיפח חוקרים צעירים, ותלמידיו ממלאים כיום תפקידים בכירים הן בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה הן בבית המשפט העליון.

בן 85 היה במוותו. נפטר בכ"ה בחשוון תשנ"ג (21.11.92).

יהי זכרו ברוך!